

HPO - JADRANSKI OTOCI - sjeverni dio

KT5 - Pag - vrh Sveti Vid 348 mnv

19. travnja 2026. godine

VESELA DRUŽINA PLANINARA
„ZLATNA GENERACIJA“
TREĆE
ŽIVOTNE DOBI

Tekst: Jasenka i Antun Bišćan

priređio: Antun Tona Bišćan

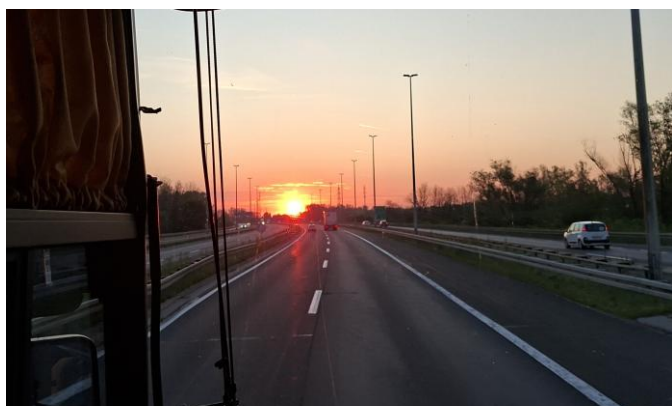
Nedjelja je 19. 4. 2026.

Evo nas opet zajedno, mi „Zlatni“ i naši „Brzići“. Na redu je jedan atraktivan izlet, otok Pag sa svojim planinarskim rutama. Brzo smo se razmjestili po busu, dobili smo i karte s opisom koje se mogu detaljno proučiti tijekom vožnje.

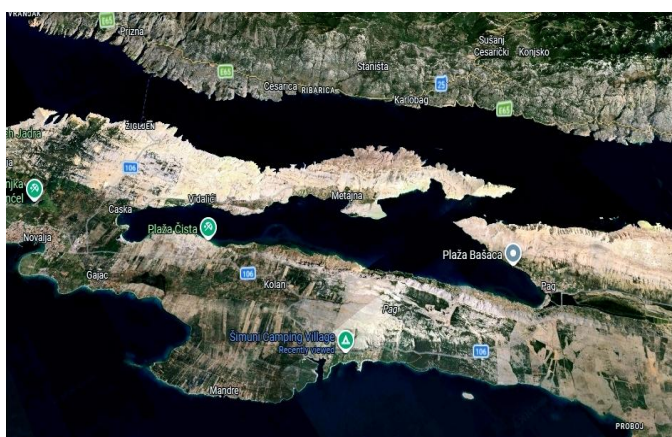
Točno je 6 sati i mi krećemo prema otoku Pagu. Prekrasno je ovo izlazeće sunce i čini se, bit će ovo lijepi dan, kao stvoren za planinarenje kamenim putovima otoka Paga

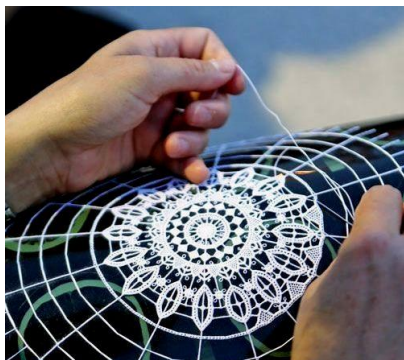
Vozimo se autocestom preko Like do odvojka za otok Pag, preko Paškog mosta do pozicije Drage, gdje će započeti uspon grupe tzv. „Zlatnih“ na vrh, Sveti Vid, dok naši „Brzići“ odlaze autobusom dalje za Metajnu, na stazu „Life on Mars“.

Kraće zadržavanje na odmorištu „Zir“, prva jutarnja kavica i pozdravljanje s medekima.

Otok Pag je jedan od sasvim posebnih hrvatskih otoka. To je peti najveći i najrazvedeniji otok u Jadranskom moru, s najduljom obalnom crtom od 602 km. Pag je i najgoliji otok, gdje su mnogi dijelovi slabo pokriveni vegetacijom, uglavnom niskim aromatičnim biljem, pa se taj izrazito kameniti krajobraz često uspoređuje s mjesječevom površinom ili s Marsom. Pag ima neke od najatraktivnijih planinarskih staza među kojima je i neizostavna staza „Life on Mars“.

Nakon što smo se iskrcali iz autobusa, slijedilo je uobičajeno grupno snimanje, vođa puta, Tona, kratko je ponovio opis puta i podijelio nas u grupe: Puž 1, Puž 2, i Sanitet, s Metlom na kraju.

Uspón na vrh započeli smo na oštróm zavoju glavne otočke ceste, u području Drage, po makadamskom kolnom putu prema jugu, prateći gornji dio Kolanjskog polja.

Put vodi oko 1,3 km uz suhozid mimo nekoliko gospodarskih zgrada, polja i vinograda, ograđenih suhozidom.

Nastavljamo dalje još oko 500 metara po težačkom putu, odnosno stazi, uz suhozid. Dolazimo do prolaza u suhozidu, zagrađenog drvenim vratima, da bi se spriječilo kretanje ovaca sa jedne strane na drugu.

Nastavljamo dalje stazom kroz predio Dugaća, sve do kraja suhozidom ograđenih parcela polja. Još stotinjak metara kroz golet do većeg kamenog bloka s desne strane staze, gdje je raskršće staza.

Markacija za vrh Sv. Vid nastavlja se stazom lijevo, uzbrdo.

Ravno, staza nastavlja za Šimune. Tu ćemo skrenuti u povratku s vrha.

Otok Pag je jedan od najsunčanijih otoka na Jadranu s preko 2.500 sunčanih sati godišnje. Među više od tisuću jadranskih otoka, Pag je posve drugačiji od ostalih. Ispod kamenog oklopa krije se stoljećima stvarano bogatstvo vrijednih ruku otočana koji su se uvijek morali silno truditi da bi nešto stvorili. Zato ga vrijedi posjetiti, otkriti njegova toliko različita lica i uživati u njima.

Na prvi pogled otok Pag je kamenit, surov, obrubljen nebesko plavim morem, smješten pod krilom Velebita. Često ga se naziva „otokom kamena“ ili „Mjesečevim otokom“ zbog površine koja pruža pomalo nesvakidašnji pejzaž kamena s toliko različitih oblika kakve samo priroda može napraviti i zauzeti tako veliku otočnu površinu.

Ako ste došli na Pag da biste se penjali na planinu zbog svladavanja nadmorske visine i ispitivanja vlastitih penjačkih sposobnosti, onda ste pogriješili destinaciju. Ali, ako volite prirodu i nesvakidašnju ljepotu krajolika, onda ste došli na pravo mjesto. Vrh Sv. Vid nudi mnogo više od mnogih visokih, kako nekad kažemo, „pravih“ planinskih vrhova.

Kao najviša točka otoka, Sv. Vid je idealan vidikovac za promatranje gole stjenovite površine velikog dijela otoka, promatranje najrazvedenije obale s najduljom obalnom crtom, prekrasnog grebena Velebita, brojnih rtova, uvala i plaža, te mnogobrojnih otoka i kristalno plavog mora.

Na vrh smo pristizali u manjim skupinama. I evo nas svih dvadeset četvero. Bravo „Zlatni“!

Aaaaa, za ovo se ima smisla penjati. Kakva raskoš razvedenog otoka, sasvim golog, s moćnim Velebitom u pozadini. Izmjenjuju se nijanse plave boje mora, neba, plavičaste planine u daljini i bijele stijene otoka, tu i tamo ukrašene mirišljavim niskim zelenilom.

Tražimo svatko svoje mjesto. Ugodno je i ne prevruće. Servira se hrana i piće na sasvim posebnim kamenim „stolovima“. Uz malo jela, malo pića i malo razgovora i dalje nam pogled bježi prema okolišu.

Sasvim posebno mjesto.

„Zlatni“ - vrhu otoka Paga Sveti Vid 348 mnv

na kamenju sjede: Hrvoje Gajšek, Ančica Prišlin i Branka Wintersteiger

1. red stoje: Verica Žužić, Gordana Črnjak, Sanja i Dražen Tandarić, Antun Bišćan, Štefica i Marijan Rubinić.
 2. red stoje: Višnja Bašić, Željko Rešetar, Jadranka Levak, Krešimir Žužić, Dubravka Rešetar, Marijan i Mirjana Štefković, Jurica Žibrat, Anica Janković, Stjepan Črnjak, Jasenka Bišćan, Rajka i Zdenko Kristijan.

Nakon poduzeg odmora i blagovanja uz obveznu skupnu tzv. „milenijsku“ fotografiju, krećemo za Šimune gdje će nas, kad za to dođe vrijeme, preuzeti bus s našim „Brzićima“ koji danas imaju znatno dulju rutu u odnosu na nas „Zlatne“.

Kako je bilo njima to ćemo čuti ili još bolje, pročitati u njihovom izvješću s ovog lijepog zajedničkog izleta po otoku Pagu.

„ZLATNI“ na plaži „Mali Raj“
u Šimunima

U povratku s vrha ponovo smo se razvukli u manje skupine. Znamo svi, destinacija je kamp u mjestu Šimuni. Nakon nekog vremena dohvatili smo širok put koji nas vodi prema cesti. Put je dobar, no koraci moraju biti odmjereni i sigurni. Udrobljeno kamenje pod cipelama traži oprez. Gledaj pod noge!

Evo nas na cesti. Neki su već stigli do kampa, ugodno se smjestili, imaju energije i za zabavu. Opuštanje na plaži. „Zlatni“ koriste vrijeme čekanja do polaska autobusa na svoj način, primjeren generaciji.

Ponovo svi na okupu, u autobusu. Rijetko tko je ostao budan svo vrijeme puta do Samobora. Osim vozača, koji nas je sigurno dovezao kući te ga i ovom prilikom srdačno pozdravljamo.